

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 491 din 13.07.2016

Dosar nr.: 750/2015

Petiția nr.: 8093 din data 22.12.2015

Petent:

Reclamat: Inspectoratul General pentru Situații de Urgență

Obiect: suspendarea de la desfășurarea activităților de examinare a sistemelor constructive în vederea identificării, evaluării și controlului riscurilor de incendiu

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentei

I.1.1.

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Inspectoratul General pentru Situații de Urgență cu sediul în București, str. Dumitrache Banu, nr.46, sector 2

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Obiectul plângerii vizează o posibilă faptă de discriminare prin faptul că petentul a fost suspendat de la desfășurarea activităților de examinare a sistemelor constructive în vederea identificării, evaluării și controlului riscurilor de incendiu.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Prin adresa cu nr. 8093 din 14.01.2016 a fost citat petentul prin apărător ales, iar prin adresa cu nr. 153 din 14.01.2016 a fost citat reclamatul prin reprezentant.

3.3. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 09.02.2015.

3.4. La audieri titularul de dosar, din oficiu, a invocat excepția necompetenței materiale a Consiliului în ceea ce privește obiectul petiției. Prin adresa nr. 1427 din 10.03.2016 excepția invocată și motivată a fost comunicată petentului. Prin adresa

nr.1748 din 23.03.2016 petentul prin apărător ales a solicitat respingerea excepției invocate din oficiu.

3.5. La termen petentul nu s-au prezentat.

IV. Susținerile părților Susținerile petentului

4.1.1. Prin adresa nr 8093 din 22.12.2015, petentul sesizează faptul că prin adresa nr. 171833/27.11.2015, emisă de reclamat cu încălcarea prevederilor legale, a fost informat că este suspendat de la desfășurarea activităților de examinare a sistemelor constructive în vederea identificării, evaluării și controlului riscurilor de incendiu.

4.1.2. Suspendarea în cauză a fost motivată de reclamata ce a dispus măsura prin faptul că au apărut modificări legislative prin OUG nr 52/2015 pentru modificarea și completarea legii nr.307/12.07.2006 privind apărarea incendiilor.

4.1.3. Petentul susține că Ordonanța invocată nu prevede nicio dispoziție care să impună măsura suspendării în ceea ce-l privește pe petent.

4.1.4. Petentul apreciază ca nejustificată luarea măsurii respective prin prisma faptului că îndeplinește toate condițiile prevăzute de lege pentru desfășurarea unor astfel de activități și a depus toate documentele care atestă acest aspect, aplicarea măsurii făcându-se în opinia petentului discriminatoriu, deoarece nu toate persoanele autorizate au fost suspendate.

4.2. Susținerile părții reclamate Susținerile Inspectoratului General pentru Situații de Urgență

4.2.1. Prin adresa nr. 690 din 09.02.2016 reclamatul arată faptul că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.52/2015 au fost aduse modificări și completări Legii nr. 307/1996 privind apărarea împotriva incendiilor, care constituie cadrul legal general în materie.

Printre modificările aduse Legii nr. 307/2006 se regăsesc și cele ce vizează art. 19 lit.b) din respectivul act normativ. În forma anterioară dispozițiile respectivului text de lege reglementau obligația administratorului sau conducătorului instituției de a asigura identificarea și evaluarea riscurilor de incendiu din unitatea sa și de a asigura corelarea măsurilor de apărare împotriva incendiilor cu natura și nivelul riscurilor. Forma actuală a art. 19 lit. b) din Legea nr. 307/1996 obligă administratorul sau conducătorul instituției *“să asigure identificarea, evaluarea și implementarea măsurilor de apărare împotriva incendiilor conform criteriilor stabilite”*

4.2.2. Corelativ cu dispozițiile art. 19 lit.b) au fost modificate și cele ale art. 29 ali.3) din Legea nr. 307/2006, dispozițiile privind elaborarea Metodologiei privind identificarea, evaluarea și controlul riscurilor de incendiu fiind înlocuite cu cele referitoare la întocmirea Criteriilor privind obligația identificării, evaluării și implementării măsurilor de apărare împotriva incendiilor.

4.2.3. În concret activitatea de identificare, evaluare și control al riscurilor de incendiu nu mai constituie din punct de vedere al legii o obligație a reprezentanților persoanelor juridice de drept public sau privat, iar temeiul legal al Metodologiei privind identificarea, evaluarea și controlul riscurilor de incendiu, aprobată prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 210/2007 a fost eliminat din lege, situație în care a intervenit desuetudinea

amintitului act normativ, întrucât dispărând rațiunea pentru care actul normativ a fost adoptat acesta nu mai este aplicabil deși nu a fost abrogat.

4.2.4. Prin prisma situației legale anterior referite reclamatul este nevoit să constate că, până la implementarea noului cadru normativ prevăzut de forma actuală a prevederilor art.29 alin.3) din Legea nr. 307/2006, a survenit o încetare tacită a activității persoanelor fizice și juridice autorizate în vederea identificării, evaluării și controlului riscurilor de incendiu.

4.2.5. În răspunsurile pe care reclamatul le-a comunicat petentului se utilizează sintagma “suspendare a activității”. Desigur nu este vorba de o suspendare a activității întemeiată în drept, în acest caz sintagma respectivă fiind utilizată în înțelesul ei comun care se referă la oprirea ori suprimarea temporară a activității, raportat la modificările legislative aduse prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 52/2015, și vidul normativ apărut ca urmare a căderii în desuetudine a Metodologiei privind identificarea, evaluarea și controlul riscurilor de incendiu, aprobată prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 210/2007.

4.2.6. De asemenea, precizează faptul că încetarea temporară a activității vizează, fără niciun fel de discriminare, toate persoanele fizice și juridice autorizate în vederea identificării, evaluării și controlului riscurilor de incendiu, prin prisma faptului că nu mai există la acest moment un act normativ pentru aplicarea noilor prevederi ale art. 29 alin.3) din Legea nr. 307/2006.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de excepția invocată, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, excepție invocată din oficiu.

5.2. Potrivit dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 republicată, jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.), iar actul per se, este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești. Aceste aspecte sunt statuate de prevederile art. 16 (independența organului care emite actul), art. 20 (procedura specială), art. 20 alin.6 (principiul contradictorialității și al dreptului la apărare), art. 20 alin.7 (obligativitatea motivării actului), art. 20 alin.9 (procedura de atac în fața instanței de contencios administrativ) din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată în temeiul Legii nr. 324/2006 (lege organică) pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000. De altfel, caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960 din 15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție) Prin Decizia nr. 1.096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „CNCD este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ-jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art.124 privind înfăptuirea justiției și art.126 alin.(5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

5.3. Este evident că acele comportamente considerate discriminatorii și care sunt sancționabile contravențional nu pot fi echivalate sau asimilate cu procesul legislativ, în speță situațiile ce implică adoptarea, modificarea, completarea sau abrogarea unor prevederi legale de către legiuitor, Parlamentul României sau de Guvern și nici modul de interpretare și aplicare a legii de către organele de stat. Or, relativ la obiectul petiției, este indubitabil că „fapta de discriminare” invocată de petent este echivalentă cu o problemă de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanței de judecată.

5.4. Astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înlăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare. Mai mult, Colegiul director reține din documentele existente la dosar că încetarea temporară a activității vizează toate persoanele fizice și juridice autorizate în vederea identificării evaluării și controlului riscurilor de incendiu, prin prisma faptului că nu mai există la acest moment un act normativ pentru aplicarea noilor prevederi ale art. 29 alin.3) din Legea nr. 307/2006.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială a C.N.C.D, invocată din oficiu
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita.

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – membru

DINCĂ ILIE – membru

HALLER ISTVÁN – membru

LAZĂR MARIA – membru

MANOLE FLORIN – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

Data redactării: 05.08.2016

Redactat și motivat de F.V.,P.C.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.